

**Zákon č. 312/2002 Sb.,
o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů**

Změna: 46/2004 Sb.
Změna: 234/2006 Sb.
Změna: 264/2006 Sb.
Změna: 227/2009 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚŘEDNÍCI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje pracovní poměr úředníků územních samosprávných celků a jejich vzdělávání.

(2) Na pracovněprávní vztahy úředníků územních samosprávných celků se vztahuje zákoník práce, nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) Tento zákon se nevztahuje na zaměstnance územního samosprávného celku
a) zařazené v jeho organizačních složkách, 1)

b) zařazené jen v jeho zvláštních orgánech, 2)

c) kteří vykonávají výhradně pomocné, servisní nebo manuální práce nebo kteří výkon takových prací řídí.

§ 2

Vymezení základních pojmů

(1) Územním samosprávným celkem je obec a kraj a pro účely tohoto zákona též hlavní město Praha, město, statutární město a městská část hlavního města Prahy.

(2) Úřadem se pro účely tohoto zákona rozumí obecní úřad, městský úřad, magistrát statutárního města, magistrát územně členěného statutárního města, úřad městského obvodu nebo úřad městské části územně členěného statutárního města, krajský úřad, Magistrát hlavního města Prahy a úřad městské části hlavního města Prahy.

(3) Správními činnostmi se pro účely tohoto zákona rozumí plnění úkolů v samostatné nebo přenesené působnosti územního samosprávného celku podle zvláštních právních předpisů.

(4) Úředníkem se pro účely tohoto zákona rozumí zaměstnanec územního samosprávného celku podílející se na výkonu správních činností zařazený do obecního úřadu, do městského úřadu, do magistrátu statutárního města nebo do magistrátu územně členěného statutárního města, do úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části územně členěného statutárního města, do krajského úřadu, do Magistrátu hlavního města Prahy nebo do úřadu městské části hlavního města Prahy.

(5) Vedoucím úředníkem se pro účely tohoto zákona rozumí úředník, který je vedoucím zaměstnancem. 3)

(6) U vedoucích úředníků se zakládá pracovní poměr jmenováním. Jmenování provede vedoucí úřadu.

(7) Vedoucím úřadu se pro účely tohoto zákona rozumí vedoucí úředník, který vykonává funkci tajemníka obecního úřadu, tajemníka magistrátu statutárního města, tajemníka úřadu městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města, ředitele krajského úřadu, ředitele Magistrátu hlavního města Prahy nebo tajemníka úřadu městské části hlavního města Prahy.

(8) V obcích, městských obvodech a městských částech, kde není funkce tajemníka zřízena nebo kde není tajemník ustanoven, plní úkoly vedoucího úřadu podle tohoto zákona starosta.

§ 3

Zařazení k výkonu správní činnosti

Fyzickou osobu k výkonu správní činnosti zařazuje v souladu s druhem práce uvedeným v pracovní smlouvě vedoucí úřadu.

HLAVA II

PRACOVNÍ POMĚR ÚŘEDNÍKA

Díl 1

Předpoklady pro vznik pracovního poměru úředníka a předpoklady pro jmenování vedoucího úřadu

§ 4

Předpoklady pro vznik pracovního poměru úředníka

(1) Úředníkem se může stát fyzická osoba, která je státním občanem České republiky, popřípadě fyzická osoba, která je cizím státním občanem a má v České republice trvalý pobyt, 4) dosáhla věku 18 let, je způsobilá k právním úkonům, je bezúhonná, ovládá jednací jazyk 5) a splňuje další předpoklady pro výkon správních činností stanovené zvláštním právním předpisem.

(2) Za bezúhonnou se pro účely tohoto zákona nepovažuje fyzická osoba, která byla pravomocně odsouzena

a) pro trestný čin spáchaný úmyslně, nebo

b) pro trestný čin spáchaný z nedbalosti za jednání související s výkonem veřejné správy, pokud se podle zákona na tuto osobu nehledí, jakoby nebyla odsouzena.

(3) Pracovní smlouvu k výkonu činnosti úředníka lze uzavřít jen s fyzickou osobou, která splňuje předpoklady podle odstavce 1; pro jmenování vedoucího úřadu a jmenování vedoucího úředníka se vyžaduje též splnění dalších předpokladů stanovených zvláštním zákonem. 6)

§ 5

Předpoklady pro jmenování vedoucího úřadu

(1) Vedoucím úřadu se může stát fyzická osoba, která splňuje předpoklady podle § 4 a má nejméně tříletou praxi

a) jako vedoucí zaměstnanec, nebo

b) při výkonu správních činností v pracovním poměru k územnímu samosprávnému celku nebo při výkonu státní správy v pracovním nebo služebním poměru ke státu,

c) ve funkci člena zastupitelstva územního samosprávného celku dlouhodobě uvolněného pro výkon této funkce.

(2) Délka praxe podle odstavce 1 musí být splněna v průběhu 8 let bezprostředně předcházejících jmenování do funkce.

Díl 2

Veřejná výzva a výběrové řízení

§ 6

Veřejná výzva

(1) Uzavření pracovní smlouvy se zájemcem o uzavření pracovní smlouvy (dále jen "zájemce") musí předcházet veřejná výzva k přihlášení zájemců (dále jen "veřejná výzva"), nestanoví-li tento zákon jinak [§ 7 odst. 1 písm. b)]. Věta první neplatí pro pracovní poměr na dobu určitou.

(2) Veřejná výzva obsahuje

a) název územního samosprávného celku,

b) druh práce a místo výkonu práce,

c) předpoklady podle § 4,

d) jiné požadavky územního samosprávného celku pro vznik pracovního poměru odpovídající povaze správní činnosti, kterou má zájemce vykonávat,

e) výčet dokladů, které zájemce připojí k přihlášce (odstavec 4),

f) platovou třídu odpovídající druhu práce,

g) lhůtu pro podání přihlášky,

h) místo a způsob podání přihlášky, a

i) adresu, na kterou se přihláška odesílá.

(3) Zájemce podá k územnímu samosprávnému celku písemnou přihlášku. Přihláška zájemce musí obsahovat tyto náležitosti:

a) jméno, příjmení a titul zájemce,

b) datum a místo narození zájemce,

c) státní příslušnost zájemce,

d) místo trvalého pobytu zájemce,

e) číslo občanského průkazu nebo číslo dokladu o povolení k pobytu, jde-li o cizího státního občana, 4)

f) datum a podpis zájemce.

(4) K přihlášce se připojí tyto doklady:

a) životopis, ve kterém se uvedou údaje o dosavadních zaměstnáních a o odborných znalostech a dovednostech týkajících se správních činností,

b) výpis z evidence Rejstříku trestů ne starší než 3 měsíce; u cizích státních příslušníků též obdobný doklad osvědčující bezúhonnost vydaný domovským státem; pokud takový doklad domovský stát nevydává, doloží se bezúhonnost čestným prohlášením,

c) ověřená kopie dokladu o nejvyšším dosaženém vzdělání.

(5) Veřejná výzva se vyvěsí na úřední desce úřadu nejméně 15 dnů přede dnem určeným pro podání přihlášek zájemců a současně se zveřejní i způsobem umožňujícím dálkový přístup; 7) za splnění této povinnosti odpovídá vedoucí úřadu.

(6) Nemá-li přihláška náležitosti stanovené v odstavci 3 nebo nejsou-li k ní připojeny doklady podle odstavce 4, vedoucí úřadu vyzve zájemce, aby náležitosti nebo doklady v přiměřené lhůtě doplnil.

(7) Do 15 dnů od uzavření pracovní smlouvy se zájemcem na základě veřejné výzvy nebo od rozhodnutí, že s žádným ze zájemců nebude uzavřena pracovní smlouva, vedoucí úřadu pořídí o posouzení a hodnocení zájemců zprávu, která obsahuje

a) přehled zájemců,

b) seznam zájemců vyřazených, protože nesplňovali předpoklady a podmínky stanovené ve veřejné výzvě nebo nedoplňovali náležitosti přihlášky nebo požadované doklady v dodatečné lhůtě,

c) stručný popis způsobu hodnocení zájemců, a

d) označení zájemce, se kterým byla uzavřena pracovní smlouva, nebo sdělení, že s žádným ze zájemců nebyla uzavřena pracovní smlouva.

Vedoucí úřadu je povinen umožnit nahlédnout do zprávy všem zájemcům.

(8) Pracovní smlouvu lze uzavřít pouze se zájemcem, který splňuje předpoklady a podmínky stanovené ve veřejné výzvě a podal úplnou přihlášku, předložil občanský průkaz nebo doklad o povolení k pobytu, jde-li o cizího státního občana, 4) a doklady podle odstavce 4.

Výběrové řízení

§ 7

(1) Výběrové řízení je podmínkou pro

a) jmenování do funkce vedoucího úřadu a vedoucího úředníka,

b) vznik pracovního poměru na dobu neurčitou úředníka zařazeného

1. v krajském úřadě,
2. v Magistrátu hlavního města Prahy,
3. v obecním úřadě obce s rozšířenou působností,
4. v pověřeném obecním úřadě,
5. v úřadu městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města nebo městské části hlavního města Prahy, kterému je svěřen výkon přenesené působnosti v rozsahu pověřeného obecního úřadu.

(2) Oznámení o vyhlášení výběrového řízení (dále jen "oznámení") obsahuje údaje uvedené v § 6 odst. 2. Vyhláší-li se výběrové řízení na funkci, do níž lze jmenovat pouze fyzickou osobu, která splňuje předpoklad podle § 5, uvedou se v oznámení i tyto předpoklady. Splnění předpokladů podle § 5 prokazuje zájemce čestným prohlášením.

(3) Výběrové řízení vyhláší vedoucí úřadu oznámením na úřední desce úřadu územního samosprávného celku nejméně 15 dnů přede dnem určeným pro přihlášení uchazečů o jmenování do funkce vedoucího úředníka nebo uchazečů o přijetí do pracovního poměru úředníka podle odstavce 1 písm. b) (dále jen "uchazeč") a současně i způsobem umožňujícím dálkový přístup. 7) Jde-li o výběrové řízení na funkci vedoucího úřadu, vyhláší oznámení hejtman, primátor nebo starosta.

(4) Uchazeč podá k územnímu samosprávnému celku písemnou přihlášku. Přihláška uchazeče musí obsahovat tyto náležitosti:

a) jméno, příjmení a titul uchazeče,

b) datum a místo narození uchazeče,

c) státní příslušnost uchazeče,

d) místo trvalého pobytu uchazeče,

e) číslo občanského průkazu nebo číslo dokladu o povolení k pobytu, jde-li o cizího státního občana, 4)

f) datum a podpis uchazeče.

(5) K přihlášce se připojí doklady podle § 6 odst. 4.

(6) Nemá-li přihláška náležitosti stanovené v odstavci 4 nebo nejsou-li k ní připojeny doklady podle § 6 odst. 4, vedoucí úřadu vyzve uchazeče, aby náležitosti nebo doklady v přiměřené lhůtě doplnil.

(7) Po uplynutí lhůty podle odstavce 3, případně podle odstavce 6 předá osoba uvedená v odstavci 3 přihlášky výběrové komisi.

§ 8

(1) Uchazeče posuzuje výběrová komise. Výběrová komise má nejméně 3 členy.

(2) Předsedu a ostatní členy výběrové komise jmenuje a odvolává osoba uvedená v § 7 odst. 3. Alespoň jedna třetina členů komise jsou úředníci územního samosprávného celku, který výběrové řízení vyhlásil.

(3) Jednání výběrové komise je neveřejné. Výběrová komise jedná, je-li přítomna nadpoloviční většina všech jejích členů, a rozhodnutí přijímá nadpoloviční většinou hlasů přítomných členů výběrové komise.

§ 9

(1) Výběrová komise posoudí, zda uchazeč předložil úplnou přihlášku a doklady podle § 6 odst. 4 a splňuje předpoklady podle § 4, popřípadě § 5, jde-li o uchazeče o jmenování vedoucího úředníka. Je-li to nutné k posouzení, zda uchazeči splňují požadavky stanovené v oznámení, výběrová komise pozve k jednání uchazeče, kteří předložili úplné přihlášky, včetně dokladů podle § 6 odst. 4 a splňují předpoklady podle § 4, popřípadě § 5, jde-li o uchazeče o jmenování vedoucího úředníka.

(2) Výběrová komise pořídí o posouzení uchazečů písemnou zprávu, která obsahuje
a) údaje o složení výběrové komise,

b) seznam uchazečů,

c) seznam a pořadí uchazečů, kteří předložili úplné přihlášky, včetně dokladů podle § 6 odst. 4, splňují předpoklady podle § 4 nebo podle § 5 a splňují požadavky stanovené v oznámení.

(3) Zprávu podle odstavce 2 podepisují všichni přítomní členové výběrové komise a její předseda tuto zprávu předá se spisovým materiálem vztahujícím se k výběrovému řízení osobě uvedené v § 7 odst. 3.

(4) Do funkce vedoucího úřadu nebo vedoucího úředníka může být jmenován jen uchazeč uvedený v seznamu podle odstavce 2 písm. c). Pracovní smlouva může být uzavřena jen s uchazečem uvedeným v seznamu podle odstavce 2 písm. c).

(5) Ke zprávě podle odstavce 2 připojí vedoucí úřadu záznam o uzavření pracovní smlouvy nebo o jmenování podle odstavce 4. Osoba uvedená v § 7 odst. 3 musí na požádání umožnit uchazeči do zprávy nahlédnout.

(6) Uchazeč nese náklady, které mu účastí ve výběrovém řízení vznikly.

Díl 3

Úprava pracovního poměru

§ 10

Doba trvání pracovního poměru

(1) Pracovní poměr s úředníkem se uzavírá na dobu neurčitou. Je-li však pro to důvod spočívající v potřebě zajistit časově omezenou správní činnost nebo nahradit dočasně nepřítomného úředníka, zejména v případě jeho mateřské nebo rodičovské dovolené, pracovní neschopnosti, u níž lze na základě lékařského posudku předpokládat, že bude delší než 3 měsíce, výkonu civilní nebo vojenské služby nebo výkonu veřejné funkce, lze uzavřít pracovní poměr na dobu určitou.

(2) V pracovní smlouvě na dobu určitou uvede územní samosprávný celek důvod, pro který nebyl sjednán pracovní poměr na dobu neurčitou. Není-li v pracovní smlouvě nebo ve jmenování do funkce uveden důvod podle věty první nebo není-li tento důvod v souladu s odstavcem 1, jde o pracovní poměr na dobu neurčitou.

(3) Ustanovení podle odstavce 1 se nevztahuje na případy, kdy zvláštní právní předpis stanoví sjednání pracovního poměru na dobu určitou jako podmínku pro vznik dalších práv 7a).

§ 11

Převedení na jinou práci

Neprokázal-li úředník zvláštní odbornou způsobilost ve lhůtě podle § 21 odst. 2, převede jej územní samosprávný celek na jinou činnost, pro kterou úředník předpoklady splňuje.

§ 12

Odvolání z funkce

(1) Vedoucího úředníka nebo vedoucího úřadu lze z funkce odvolat, jen

a) pozbyl-li některý z předpokladů podle § 4,

b) porušil-li závažným způsobem některou ze svých zákonem stanovených povinností nebo dopustil-li se nejméně dvou méně závažných porušení zákonem stanovených povinností v době posledních 6 měsíců, nebo

c) neukončil-li vzdělávání vedoucích úředníků ve lhůtě podle § 27 odst. 1.

(2) Vedoucí úředník nebo vedoucí úřadu se může této funkce též vzdát.

(3) Odvolání nebo vzdání se funkce musí být písemné a doručené druhému účastníku, jinak je neplatné. Odvolání z funkce musí navíc obsahovat důvody podle odstavce 1, jinak je neplatné. Výkon funkce končí dnem následujícím po doručení odvolání nebo vzdání se funkce, nebyl-li v odvolání nebo vzdání se funkce uveden den pozdější.

(4) Odvoláním nebo vzdáním se funkce vedoucího úředníka nebo vedoucího úřadu pracovní poměr nekončí; to neplatí, jestliže byl pracovní poměr založen jmenováním na dobu určitou. Územní samosprávný celek je povinen podat vedoucímu úředníku nebo vedoucímu úřadu návrh na změnu jeho dalšího pracovního zařazení u územního samosprávného celku na jinou práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu a kvalifikaci. Jestliže územní samosprávný celek nemá pro vedoucího úředníka nebo vedoucího úřadu takovou práci nebo ji vedoucí úředník či vedoucí úřadu odmítne, jde o překážku v práci na straně územního samosprávného celku a současně je dán výpovědní důvod podle § 52 písm. c) zákoníku práce; odstupné poskytované vedoucímu úředníku nebo vedoucímu úřadu při organizačních změnách nenáleží v případě rozvázání pracovního poměru po odvolání nebo vzdání se funkce vedoucího úředníka či vedoucího úřadu.

§ 13

Další odstupné

(1) Úředníkovi, s nímž územní samosprávný celek rozváže pracovní poměr výpovědí z důvodů uvedených v § 52 písm. a) až c) zákoníku práce nebo dohodou z týchž důvodů, vedle odstupného podle § 67 a 68 zákoníku práce náleží další odstupné ve výši a za podmínek stanovených v odstavcích 2 až 4.

(2) Další odstupné náleží úředníkovi, který ke dni rozvázání pracovního poměru dovršil stanovený počet let trvání pracovního poměru. Výše dalšího odstupného činí

a) dvojnásobek průměrného měsíčního výdělku u úředníka, který ke dni rozvázání pracovního poměru dovršil nejméně 10 let pracovního poměru podle odstavce 3,

b) trojnásobek průměrného měsíčního výdělku u úředníka, který ke dni rozvázání pracovního poměru dovršil nejméně 15 let pracovního poměru podle odstavce 3,

c) čtyřnásobek průměrného měsíčního výdělku u úředníka, který ke dni rozvázání pracovního poměru dovršil nejméně 20 let pracovního poměru podle odstavce 3.

(3) Pro účely uvedené v odstavci 2 se

a) započítává pouze doba trvání pracovního poměru úředníka po 24. listopadu 1990 u územního samosprávného celku, který rozváže s úředníkem pracovní poměr způsobem stanoveným v odstavci 1, u jiného územního samosprávného celku nebo u správního úřadu, a to za podmínky, že v tomto pracovním poměru byly v převážném rozsahu vykonávány správní činnosti (§ 2 odst. 3),

b) nezapočítává doba pracovního poměru, který je vedlejším pracovním poměrem.

§ 14

Pracovní pohotovost

Je-li vyhlášen stav nebezpečí nebo nouzový stav nebo stav ohrožení státu podle zvláštního právního předpisu, 8) územní samosprávný celek může úředníkovi nařídit pracovní

pohotovost na pracovišti nebo na jiném místě. Pracovní pohotovost v takovém případě lze nařídit, jestliže je dán předpoklad výkonu práce přesčas, a jen na dobu nezbytně nutnou nepřesahující 400 hodin v kalendářním roce.

§ 15

Odpovědnost územního samosprávného celku za škodu na majetku

Územní samosprávný celek odpovídá za škodu na majetku způsobenou úředníkovi též, bylo-li prokázáno, že tato škoda byla způsobena úředníkovi na jeho majetku pro plnění jeho pracovních úkolů.

HLAVA III

ZÁKLADNÍ POVINNOSTI ÚŘEDNÍKA

§ 16

(1) Úředník je povinen

a) dodržovat ústavní pořádek České republiky, 9)

b) dodržovat právní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané; dodržovat ostatní předpisy vztahující se k práci jím vykonávané, pokud s nimi byl řádně seznámen,

c) hájit při výkonu správních činností veřejný zájem,

d) plnit pokyny vedoucích úředníků, nejsou-li v rozporu s právními předpisy; má-li úředník za to, že vydaný pokyn je v rozporu s právními předpisy, je povinen to bezodkladně oznámit osobě, která mu pokyn vydala, a to písemně, nebo, hrozí-li nebezpečí z prodlení, ústně; poté je úředník povinen splnit daný pokyn pouze tehdy, dostane-li od vedoucího úřadu písemný příkaz tak učinit; úředník nesmí vykonat pokyn ani příkaz, pokud by se tím dopustil trestného činu, přestupku, popřípadě jiného správního deliktu, a tuto skutečnost je povinen bez zbytečného prodlení písemně oznámit vedoucímu úřadu,

e) prohlubovat si kvalifikaci v rozsahu stanoveném tímto zákonem,

f) jednat a rozhodovat nestranně bez ohledu na své přesvědčení a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování,

g) zdržet se jednání, jež by závažným způsobem narušilo důvěryhodnost územního samosprávného celku,

h) zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného,

i) v souvislosti s výkonem zaměstnání nepřijímat dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných územním samosprávným celkem, u něhož je zaměstnán, nebo na základě právních předpisů a kolektivních smluv,

j) v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, které se dozvěděl při výkonu zaměstnání a v souvislosti s ním; to neplatí, pokud byl povinnosti mlčenlivosti zproštěn; povinnosti zachovávat mlčenlivost může úředníka zprostit vedoucí úřadu, jím pověřený vedoucí úředník nebo příslušný správní úřad podle zvláštních právních předpisů, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak, 10)

k) poskytovat informace o činnosti územního samosprávného celku podle zvláštních právních předpisů 11) v rozsahu, v jakém to vyplývá z jeho pracovního zařazení,

l) při ústním nebo písemném jednání s fyzickými nebo právními osobami sdělit své jméno, příjmení, úřad, ve kterém je zařazen k výkonu práce, zařazení v útvaru úřadu; územní samosprávný celek v organizačním řádu může stanovit, pro které funkce a činnosti lze nahradit toto označení uvedením identifikačního čísla úředníka,

m) oznámit územnímu samosprávnému celku, že nastaly skutečnosti, které odůvodňují převedení na jinou práci (§ 11) nebo odvolání z funkce (§ 12).

(2) Úředník je dále povinen

a) pracovat svědomitě a řádně podle svých sil, znalostí a schopností,

b) plně využívat pracovní doby a pracovních prostředků k vykonávání svěřených prací, plnit kvalitně, hospodárně a včas pracovní úkoly,

c) řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu územním samosprávným celkem a střežit a ochraňovat jeho majetek před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy územního samosprávného celku,

d) zachovávat pravidla slušnosti při úředním jednání a vůči ostatním zaměstnancům působícím ve veřejné správě.

(3) Úředník nesmí být členem řídicího, dozorčího nebo kontrolního orgánu právnické osoby, jejímž předmětem činnosti je podnikání. To neplatí, pokud do takového orgánu byl vyslán územním samosprávným celkem, jehož je zaměstnancem. Úředníkovi, který byl do takového orgánu vyslán tímto územně samosprávným celkem, nenáleží odměna za výkon funkce podle věty první. Tato odměna nesmí být poskytnuta ani po skončení pracovního poměru.

(4) Úředník může vykonávat jinou výdělečnou činnost jen s předchozím písemným souhlasem územního samosprávného celku, u něhož je zaměstnán.

(5) Omezení stanovené v předchozím odstavci se nevztahuje na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou, na činnost znalce nebo tlumočnicka vykonávanou podle zvláštního právního předpisu 12) pro soud nebo správní úřad, na činnost v poradních orgánech vlády a na správu vlastního majetku.

(6) Ustanovení § 301 a 303 zákoníku práce se nepoužije.

HLAVA IV

VZDĚLÁVÁNÍ ÚŘEDNÍKŮ

§ 17

(1) Prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona může poskytovat jen

a) právnická nebo fyzická osoba oprávněná ke vzdělávací činnosti podle zvláštního předpisu, jíž byla udělena akreditace podle § 30,

b) příspěvková organizace zřízená Ministerstvem vnitra (dále jen "ministerstvo"),

c) územní samosprávný celek, jemuž byla udělena akreditace podle § 30, (dále jen "vzdělávací instituce").

(2) Vzdělávací instituce poskytuje vzdělávání v souladu se vzdělávacím programem akreditovaným podle § 31 pro příslušný druh prohlubování kvalifikace (§ 18 odst. 1 a 2).

(3) Územní samosprávný celek zajišťuje prohlubování kvalifikace úředníka prostřednictvím vzdělávacích institucí akreditovaných pro příslušný vzdělávací program.

(4) Územní samosprávný celek je povinen úředníkovi zajistit prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona; postupuje při tom podle plánu vzdělávání podle odstavce 5.

(5) Plán vzdělávání obsahuje časový rozvrh prohlubování kvalifikace úředníka v rozsahu nejméně 18 pracovních dnů po dobu následujících 3 let. Územní samosprávný celek je povinen vypracovat plán vzdělávání do 1 roku od vzniku pracovního poměru úředníka, nejméně jedenkrát za 3 roky plnění tohoto plánu hodnotit a podle výsledků hodnocení provést jeho aktualizaci.

§ 18

(1) Úředník je povinen prohlubovat si kvalifikaci účastí na

a) vstupním vzděláváním,

b) průběžném vzděláváním, a

c) přípravě a ověření zvláštní odborné způsobilosti, nestanoví-li tento zákon jinak.

(2) Vedoucí úředník a vedoucí úřadu jsou povinni prohlubovat si kvalifikaci též účastí na vzdělávání vedoucích úředníků (§ 27), nestanoví-li tento zákon jinak.

(3) K opakování zkoušky zvláštní odborné způsobilosti (dále jen "zkouška") poskytne územní samosprávný celek úředníkovi pracovní volno bez náhrady platu.

(4) Náklady prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona nese územní samosprávný celek; náklady spojené s opakováním zkoušky nese úředník, s výjimkou jejího opakování podle § 26 odst. 1.

§ 19

Vstupní vzdělávání

(1) Vstupní vzdělávání zahrnuje

a) znalosti základů veřejné správy, zvláště obecných zásad organizace a činnosti veřejné správy a územního samosprávného celku, základy veřejného práva, veřejných financí, evropského správního práva, práv a povinností a pravidel etiky úředníka,

b) základní dovednosti a návyky potřebné pro výkon správních činností,

c) znalosti základů užívání informačních technologií,

d) základní komunikační, organizační a další dovednosti vztahující se k jeho pracovnímu zařazení.

(2) Úředník je povinen ukončit vstupní vzdělávání nejdéle do 3 měsíců ode dne vzniku pracovního poměru.

(3) Ukončení vstupního vzdělávání se prokazuje osvědčením vydaným vzdělávací institucí, která vstupní vzdělávání pořádala.

(4) Povinnost absolvovat vstupní vzdělávání se nevztahuje na úředníka, který má zvláštní odbornou způsobilost.

§ 20

Průběžné vzdělávání

(1) Průběžné vzdělávání zahrnuje prohlubující, aktualizací a specializační vzdělávání úředníků zaměřené na výkon správních činností v územním samosprávném celku, včetně získávání a prohlubování jazykových znalostí.

(2) Průběžné vzdělávání se uskutečňuje formou kurzů.

(3) O účasti úředníka na jednotlivých kurzech rozhoduje vedoucí úřadu na základě potřeb územního samosprávného celku a s přihlédnutím k plánu vzdělávání úředníka; úředník je povinen se kurzu zúčastnit.

(4) Účast na kurzu, jež je součástí průběžného vzdělávání, se prokazuje osvědčením vydaným vzdělávací institucí, která kurz pořádala.

§ 21

Zvláštní odborná způsobilost

(1) Správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem zajišťuje územní samosprávný celek prostřednictvím úředníků, kteří prokázali zvláštní odbornou způsobilost. Výjimečně tyto činnosti může vykonávat i úředník, který nemá zvláštní odbornou způsobilost,

a) nejdéle však po dobu 18 měsíců od vzniku pracovního poměru úředníka k územnímu samosprávnému celku nebo ode dne, kdy začal vykonávat činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem, nebo

b) splňuje-li podmínky stanovené v § 34 odst. 1 nebo v § 43 odst. 10.

(2) Zvláštní odborná způsobilost se ověřuje zkouškou a prokazuje osvědčením. Úředník je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost k výkonu správních činností stanovených prováděcím právním předpisem do 18 měsíců od vzniku pracovního poměru k územnímu samosprávnému celku nebo ode dne, kdy začal vykonávat činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem.

(3) Zvláštní odborná způsobilost zahrnuje souhrn znalostí a dovedností nezbytných pro výkon činností stanovených prováděcím právním předpisem. Zvláštní odborná způsobilost má obecnou a zvláštní část. Obecná část zahrnuje znalost základů veřejné správy, zvláště obecných principů organizace a činnosti veřejné správy, znalost zákona o obcích, zákona o krajích, zákona o hlavním městě Praze a zákona o správním řízení, a schopnost aplikace těchto znalostí. Zvláštní část zahrnuje znalosti nezbytné k výkonu správních činností stanovených prováděcím právním předpisem, zvláště znalost působnosti orgánů územní samosprávy a územních správních úřadů vztahující se k těmto činnostem, a schopnost jejich aplikace.

(4) Jestliže úředník vykonává 2 nebo více správních činností stanovených prováděcím právním předpisem

a) v obci, kde nejsou zřízeny alespoň 2 odbory obecního úřadu nebo kde není zřízen pověřený obecní úřad, je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost jen pro 1 správní činnost, kterou určí vedoucí úřadu,

b) v jiných případech než uvedených v písmenu a), je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost pro každou jím vykonávanou správní činnost; u druhého a u dalších ověření se zkouška vykoná jen ze zvláštní části.

(5) Územní samosprávný celek je povinen přihlásit úředníka, který vykonává správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, k vykonání zkoušky do 6 měsíců od vzniku pracovního poměru úředníka k územnímu samosprávnému celku nebo do 3 měsíců ode dne, kdy úředník začal vykonávat správní činnost, pro jejíž výkon je prokázání zvláštní odborné způsobilosti předpokladem. Prováděcí právní předpis upraví způsob přihlašování ke zkoušce, náležitosti přihlášky, způsob a průběh zkoušky a náležitosti osvědčení.

(6) Vedoucí úředník, který řídí úředníky vykonávající správní činnosti stanovené prováděcím právním předpisem, prokazuje zvláštní odbornou způsobilost z obecné části a ze zvláštní části alespoň pro jednu ze správních činností stanovených prováděcím právním předpisem, vykonávaných jím řízenými úředníky, určenou vedoucím úřadu.

(7) Vedoucí úřadu je povinen prokázat zvláštní odbornou způsobilost jen z obecné části.

§ 22

Zabezpečení zkoušky

(1) Provádění zkoušek a vydávání osvědčení o zvláštní odborné způsobilosti zabezpečuje ministerstvo ve spolupráci s příslušnými ministerstvy a s ostatními ústředními správními úřady.

(2) Ministerstvo do 30 dnů ode dne doručení přihlášky úředníkovi písemně sdělí den, místo a čas konání zkoušky, soubor zkušebních otázek a seznam odborné literatury.

§ 23

Zkušební komise

(1) Pro ověřování zvláštní odborné způsobilosti vytváří ministerstvo zkušební komise. Zkušební komise mají 3 členy a jsou složené z odborníků na obecnou část a z odborníků na zvláštní část. Předsedu a ostatní členy zkušební komise jmenuje ministerstvo.

(2) Činnost zkušební komise řídí její předseda. Zkušební komise rozhoduje většinou hlasů svých členů.

(3) Při zkoušce je zkušební komise vázána stanovenými soubory zkušebních otázek.

(4) Zkušební komise může vyloučit ze zkoušky uchazeče, který v průběhu zkoušky použije nedovolené pomůcky nebo průběh zkoušky jinak vážně narušuje.

§ 24

Zkouška

(1) Zkouška se člení na 2 samostatně vykonávané a hodnocené části, písemnou a ústní zkoušku. Při písemné zkoušce i při ústní zkoušce se ověřují znalosti z obecné části a ze zvláštní části samostatně.

(2) Úředník koná nejdříve písemnou zkoušku. Úspěšné složení písemné zkoušky je předpokladem pro konání ústní zkoušky.

(3) V případě dalšího ověření zvláštní odborné způsobilosti koná úředník písemnou a ústní zkoušku pouze ze zvláštní části.

(4) Zkušební komise vypracuje o průběhu a výsledku zkoušky protokol. Zkouška a vyhlášení jejích výsledků jsou veřejné. Ministerstvo oznámí úředníkovi výsledek písemné zkoušky a ústní zkoušky v den jejich konání.

(5) Jestliže úředník nevyhověl při písemné nebo ústní zkoušce, může ji dvakrát opakovat. Opakovaná zkouška se vykoná nejdříve po 30, nejpozději však do 90 dnů ode dne zkoušky, v níž uchazeč nevyhověl.

§ 25

Osvědčení

(1) Je-li při ústní zkoušce úředník hodnocen klasifikačním stupněm "vyhověl" v obecné části i ve zvláštní části, do 15 dnů ode dne konání ústní zkoušky obdrží od ministerstva osvědčení.

(2) Ministerstvo vede evidenci o osvědčeních zvláštní odborné způsobilosti, které vydalo.

(3) Vzdělávací instituce vede evidenci o osvědčeních o ukončení kurzů vstupního vzdělávání, vzdělávání vedoucích úředníků a průběžného vzdělávání, které pořádala.

§ 26

Řízení o námitkách

(1) Je-li úředník při písemné nebo ústní zkoušce hodnocen klasifikačním stupněm "nevyhověl", má právo podat do 15 dnů ode dne oznámení této skutečnosti námitky proti postupu zkušební komise; námitky se podávají zkušební komisi. Zkušební komise námitkám vyhoví nebo je předá k rozhodnutí ministerstvu. Ministerstvo o námitkách rozhodne ve lhůtě 30 dnů od jejich doručení, a to tak, že potvrdí hodnocení zkušební komise nebo, bylo-li hodnocení zkušební komise vydáno v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem, změní jej nebo zruší a pozve úředníka k opakovanému složení zkoušky.

(2) Pokud i při opakovaném složení zkoušky byl úředník hodnocen klasifikačním stupněm "nevyhověl", vydá mu o tom ministerstvo na návrh zkušební komise rozhodnutí.

(3) Úředník má právo nahlédnout do všech materiálů týkajících se jeho osoby, které mají význam pro rozhodnutí o zkoušce.

(4) Na řízení o námitkách se nevztahují obecné předpisy o správním řízení. 13)

§ 27

Vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů

(1) Řízení úředníků zajišťuje územní samosprávný celek prostřednictvím vedoucích úředníků, kteří ukončili vzdělávání vedoucích úředníků. Výjimečně řízení těchto úředníků může vykonávat i vedoucí úředník, který neukončil vzdělávání vedoucích úředníků, nejdéle však po dobu 2 let ode dne, kdy začal vykonávat funkci vedoucího úředníka, nebo nestanoví-li tento zákon jinak (§ 43 odst. 10). Účast na vzdělávání vedoucích úředníků se prokazuje osvědčením vydaným vzdělávací institucí, která kurz pořádala. Vedoucí úředník je povinen ukončit vzdělávání vedoucích úředníků do 2 let ode dne, kdy začal vykonávat funkci vedoucího úředníka.

(2) Vzdělávání vedoucích úředníků zahrnuje obecnou část a zvláštní část. Obecná část zahrnuje znalosti a dovednosti v oblasti řízení úředníků. Zvláštní část zahrnuje přehled o činnostech stanovených prováděcím právním předpisem vykonávaných podřízenými úředníky.

(3) Úředník, který se účastnil vzdělávání vedoucích úředníků podle tohoto zákona a jehož náklady hradil územní samosprávný celek, je povinen setrvat po ukončení tohoto vzdělávání v pracovním poměru k tomuto územnímu samosprávnému celku po dobu 3 let. Pokud takový úředník rozváže s územním samosprávným celkem pracovní poměr dříve než po uplynutí 3 let od ukončení vzdělávání vedoucích úředníků, je povinen uhradit územnímu samosprávnému celku náklady s tímto vzděláváním spojené. Splní-li úředník svou povinnost setrvat v pracovním poměru u územního samosprávného celku pouze zčásti, povinnost uhradit náklady se poměrně sníží. Ustanovení § 235 odst. 3 zákoníku práce platí přiměřeně i pro povinnost úředníka k úhradě nákladů podle tohoto odstavce.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se vztahují obdobně na vzdělávání vedoucích úřadů.

§ 28

Počítání lhůt

(1) Do lhůt uvedených v § 21 odst. 1, 2 a 5 a v § 27 odst. 1 a 3 se nezapočítávají doby mateřské dovolené, rodičovské dovolené, pracovní neschopnosti, vojenské základní (náhradní) služby, civilní služby ani doba uvolnění pro výkon veřejné funkce. Nezapočítává se též nepřítomnost v práci pro výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody a vazby, došlo-li k pravomocnému odsouzení, nejde-li o trestný čin, který je v rozporu s předpokladem bezúhonnosti podle § 4 odst. 2.

(2) Ukončení pracovního poměru a jeho opětovné uzavření nemá za následek nový běh lhůt uvedených v odstavci 1.

§ 29

Akreditace vzdělávacích institucí nebo vzdělávacích programů

(1) Ministerstvo akredituje pro účely tohoto zákona vzdělávací instituce nebo vzdělávací programy na základě žádosti fyzické nebo právnické osoby (dále jen "žadatel") a za podmínek stanovených tímto zákonem.

(2) Akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu se uděluje na dobu 3 let. Před uplynutím lhůty podle věty první může držitel akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu požádat o její obnovení.

(3) Akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu je nepřevoditelná a nepřechází na právní nástupce.

(4) Zjistí-li ministerstvo při kontrole nedostatky při uskutečňování vzdělávacího programu, vyzve vzdělávací instituci, aby v přiměřené lhůtě zjednala nápravu. Nejednala-li tato vzdělávací instituce ve stanovené lhůtě nápravu, ministerstvo jí akreditaci vzdělávací instituce nebo akreditaci vzdělávacího programu odejme. Ministerstvo akreditaci vzdělávací instituce nebo akreditaci vzdělávacího programu odejme i v případě, že na straně vzdělávací instituce nastaly takové okolnosti, které by odůvodňovaly zamítnutí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce nebo akreditaci vzdělávacího programu.

(5) V případě, že ministerstvo odejme akreditaci vzdělávací instituce nebo akreditaci vzdělávacího programu, je povinností vzdělávací instituce, které byla akreditace vzdělávací instituce nebo akreditace vzdělávacího programu odňata, zajistit úředníkům možnost pokračovat v účasti na stejném nebo obdobném vzdělávacím programu v téže nebo jiné vzdělávací instituci. Pro splnění této povinnosti stanoví ministerstvo přiměřenou lhůtu.

(6) Ministerstvo uloží pokutu až do výše 200 000 Kč fyzické nebo právnické osobě, která ve stanovené lhůtě nesplnila povinnost podle odstavce 5. Řízení o uložení pokuty lze zahájit jen do 1 roku od marného uplynutí lhůty podle odstavce 5. Výnos pokut ukládaných podle odstavce 5 je příjmem státního rozpočtu. Při vybírání a vymáhání pokut se postupuje podle zvláštních předpisů. 14)

§ 30

Akreditace vzdělávací instituce

(1) Součástí žádosti o akreditaci vzdělávací instituce je i žádost o akreditaci alespoň 1 vzdělávacího programu (§ 31 odst. 1 a 2).

(2) Žádost o akreditaci vzdělávací instituce obsahuje jméno, příjmení, místo podnikání a identifikační číslo osoby (dále jen "identifikační číslo") žadatele, je-li žadatel fyzickou osobou, nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo žadatele, je-li žadatel právnickou osobou.

(3) K žádosti o akreditaci vzdělávací instituce se připojí

a) oprávnění ke vzdělávací činnosti dle zvláštního právního předpisu; 15) oprávnění není třeba prokazovat, pokud je žadatel o akreditaci vzdělávací instituce územním samosprávným celkem,

b) přehled o personálním, technickém a materiálním vybavení žadatele o akreditaci vzdělávací instituce v oblasti vzdělávání podle tohoto zákona,

c) přehled dosavadní činnosti žadatele o akreditaci vzdělávací instituce v oblasti vzdělávání,

d) vzdělávací program, o jehož akreditaci se současně žádá.

(4) Skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 jsou důvěrné a ministerstvo je může použít pouze pro účely vyhodnocení žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, pro kterou byly doloženy.

(5) Ministerstvo udělí akreditaci vzdělávací instituce fyzické nebo právnické osobě, jestliže jsou splněny podmínky stanovené v odstavcích 2 a 3.

(6) Ministerstvo akreditaci vzdělávací instituce neudělí, jestliže fyzická nebo právnická osoba

a) k žádosti nepřipojila doklady podle odstavce 3,

b) v žádosti uvedla nesprávné nebo neúplné údaje a ve lhůtě stanovené ministerstvem ji nedoplnila,

c) nespĺňuje podmínky podle odstavce 3,

d) vzdělávací program nespĺňuje požadavky podle § 31 odst. 3.

§ 31

Akreditace vzdělávacího programu

(1) Žádost o akreditaci vzdělávacího programu obsahuje jméno, příjmení, místo podnikání a identifikační číslo žadatele, je-li žadatel fyzickou osobou, nebo název, sídlo, statutární orgán a identifikační číslo žadatele, je-li žadatel právnickou osobou.

(2) K žádosti o akreditaci vzdělávacího programu se připojí

a) ověřená kopie akreditace vzdělávací instituce, která bude vzdělávací program zabezpečovat, nebo žádost fyzické nebo právnické osoby o akreditaci vzdělávací instituce,

- b) vzdělávací program,
- c) nejméně 2 odborné posudky vzdělávacího programu.

(3) Vzdělávací program obsahuje

- a) název, typ, formu a cíle; typ vzdělávacího programu vyjadřuje druh prohlubování kvalifikace (§ 18 odst. 1 a 2); forma vzdělávacího programu vyjadřuje, zda jde o vzdělávání prezenční, distanční nebo o jejich kombinaci,
- b) členění na vzdělávací předměty a jejich charakteristiku,
- c) vzdělávací plán; vzdělávací plán stanoví časovou a obsahovou posloupnost vzdělávacích předmětů a dobu vzdělávání,
- d) seznam odborných lektorů pro vzdělávací program.

(4) Skutečnosti uvedené v odstavcích 2 a 3 jsou důvěrné a ministerstvo je může použít pouze pro účely vyhodnocení žádosti o akreditaci vzdělávací instituce, pro kterou byly doloženy.

(5) Ministerstvo udělí fyzické nebo právnické osobě akreditaci vzdělávacího programu, jestliže vzdělávací program splňuje podmínky uvedené v odstavci 3.

(6) Ministerstvo akreditaci neudělí, jestliže fyzická nebo právnická osoba

- a) k žádosti nepřipojila doklady podle odstavce 2,
- b) v žádosti uvedla nesprávné nebo neúplné údaje a ve lhůtě stanovené ministerstvem ji nedoplnila,
- c) vzdělávací program nesplňuje požadavky podle odstavce 3.

§ 32

Akreditační komise

(1) Ministerstvo zřizuje akreditační komise jako své poradní orgány pro udělování akreditací podle § 29 až 31.

(2) Akreditační komise je složena z odborníků v oblasti veřejné správy a ze zástupců krajů a obcí. Členy akreditační komise jmenuje a odvolává ministerstvo.

(3) Akreditační komise posoudí, zda jsou splněny podmínky pro udělení akreditace, a zpracuje stanovisko k žádosti.

Rovnocennost vzdělání

§ 33

(1) Povinnost prokázat zvláštní odbornou způsobilost (§ 21), povinnost účastnit se vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů (§ 27) nebo povinnost účastnit se vstupního vzdělávání (§ 19) nemá úředník, který získal vzdělání v bakalářských nebo magisterských

studijních programech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kterému bylo vydáno osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části podle § 34.

(2) Územní samosprávný celek může zajišťovat činnosti stanovené prováděcím právním předpisem (§ 21) nebo řízení úředníků (§ 27) též prostřednictvím úředníků uvedených v odstavci 1.

§ 34

(1) Na žádost úředníka nebo územního samosprávného celku ministerstvo vydá osvědčení o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části získaného úředníkem v jiném studijním programu, než který je stanoven prováděcím právním předpisem, nebo vzdělání získaného v jiném oboru, popřípadě kurzu, pokud žadatel prokáže, že obsah a rozsah vzdělávání, o jehož uznání se žádá, jsou rovnocenné příslušnému vzdělávacímu programu pro prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona nebo jeho části.

(2) Zjistí-li ministerstvo, že rozsah a obsah oboru, studijního programu nebo kurzu, o jehož uznání se žádá, jsou v podstatných rysech odlišné od příslušného vzdělávacího programu pro prohlubování kvalifikace podle tohoto zákona, žádost o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části zamítne.

(3) Na řízení o vydání osvědčení se vztahují obecné předpisy o správním řízení, 13) pokud není dále stanoveno jinak. O žádosti o uznání rovnocennosti vzdělání nebo jeho části ministerstvo rozhodne do 3 měsíců od jejího doručení.

HLAVA V

STÁTNÍ SPRÁVA V OBLASTI VZDĚLÁVÁNÍ ÚŘEDNÍKŮ

§ 35

Působnost ministerstva

(1) Ministerstvo

- a) koordinuje prohlubování kvalifikace úředníků podle tohoto zákona,
- b) stanoví obsah obecné části zkoušky,
- c) určuje soubor zkušebních otázek pro obecnou část zkoušky, včetně obsahu a kritérií hodnocení zkoušky,
- d) vede seznam odborníků na obecnou a na zvláštní část zkoušky,
- e) rozhoduje o zařazení fyzických osob do seznamu odborníků na obecnou část zkoušky,
- f) jmenuje ze seznamu odborníků podle písmene d) členy zkušební komise,
- g) každoročně zveřejňuje seznam odborníků podle písmene d) způsobem umožňujícím dálkový přístup, 7)
- h) vydává osvědčení podle § 25 a vede jejich evidenci,

- i) rozhoduje o námitkách proti rozhodnutí podle § 26,
- j) uznává rovnocenné vzdělání podle § 34,
- k) zřizuje akreditační komisi podle § 32 a jmenuje a odvolává její členy,
- l) materiálně a finančně zabezpečuje činnost akreditační komise,
- m) kontroluje činnost akreditovaných vzdělávacích institucí a uskutečňování akreditovaných programů (§ 29 odst. 4); postupuje při tom podle zvláštního právního předpisu, 16)
- n) rozhoduje o udělení akreditace vzdělávacích institucí a vzdělávacích programů,
- o) zveřejňuje každoročně seznam vzdělávacích institucí, které mají platnou akreditaci podle tohoto zákona, ve Věstníku vlády pro orgány krajů a orgány obcí a způsobem umožňujícím dálkový přístup, 7)
- p) zveřejňuje způsobem umožňujícím dálkový přístup 7) zprávy vzdělávacích institucí podle § 39,
- r) vypracovává a zveřejňuje výroční zprávu o stavu vzdělávání úředníků územních samosprávných celků,
- s) plní jiné úkoly podle tohoto zákona.

(2) Ministerstvo spolupracuje s ostatními ústředními správními úřady a kraji.

§ 36

Rozsah spolupráce ministerstva s ostatními ústředními správními úřady

Příslušná ministerstva a ostatní ústřední správní úřady

- a) stanoví obsah zvláštní části zkoušky a průběžně provádějí jeho aktualizaci tak, aby odpovídal platnému právnímu stavu,
- b) určují soubor zkušebních otázek pro zvláštní část zkoušky, včetně obsahu a kritérií hodnocení zkoušky,
- c) rozhodují o zařazení fyzických osob do seznamu odborníků na zvláštní část zkoušky.

§ 37

Nezabezpečí-li vzdělávací instituce přípravu ke zkouškám nebo vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů, ministerstvo ve spolupráci s ostatními příslušnými ústředními správními úřady zabezpečí přípravu a vzdělávání. V takovém případě ministerstvo zajišťuje přípravu na zkoušku z obecné části a vzdělávání vedoucích úředníků a vedoucích úřadů, a příslušná ministerstva a další ústřední správní úřady zajišťují přípravu na zkoušku ze zvláštní části.

HLAVA VI

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A PŘECHODNÁ

Díl 1

Ustanovení společná

§ 38

zrušen

§ 39

Vzdělávací instituce vypracují každoročně písemnou zprávu obsahující základní údaje o vzdělávání poskytovaném podle tohoto zákona v uplynulém kalendářním roce. Zprávu zašle vzdělávací instituce ministerstvu do 31. května roku následujícího.

§ 40

S úředníkem nelze uzavřít konkurenční doložku (§ 310 zákoníku práce).

§ 41

Společná ustanovení o komisích

(1) Účast členů výběrové komise na jejím jednání, členů akreditační komise na jejím jednání a členů zkušební komise při zkouškách podle tohoto zákona je jiným úkonem v obecném zájmu (17), při němž náleží členům těchto komisí pracovní volno v nezbytně nutném rozsahu s náhradou mzdy (platu). Členům těchto komisí, kteří nejsou v pracovním poměru ani v poměru obdobném pracovnímu poměru, jsou však výdělečně činní, přísluší náhrada ušlého výdělku za dobu výkonu funkce člena komise v jimi prokázané výši, nejvýše však 80 Kč za hodinu nebo 680 Kč za jeden den. Členům komise náleží náhrada jízdních výdajů v prokázané výši; způsob dopravy určí předseda komise; náhradu jízdních výdajů a náhradu ušlého výdělku vyplácí ministerstvo. Zaměstnavateli člena komise nenáleží náhrada mzdy nebo platu za dobu uvolnění jeho zaměstnance.

(2) Členy komise nesmějí být fyzické osoby, u nichž se zřetelem na jejich vztah k některému ze zájemců ve výběrovém řízení nebo k žadateli o akreditaci nebo k úředníkovi vykonávajícímu zkoušku jsou důvodné pochybnosti o jejich nepodjatosti. Člen komise je povinen bezprostředně po tom, co se dozví o skutečnostech nasvědčujících jeho podjatosti, oznámit to tomu, kdo jej jmenoval. Uchazeč, účastník řízení nebo úředník oznámí osobě, která jmenuje členy komise, skutečnosti nasvědčující podjatosti člena komise, jakmile se o těchto skutečnostech dozví. O podjatosti člena komise rozhodne bez zbytečného odkladu osoba, která jmenuje členy komise. Shledá-li, že je člen komise podjatý, odvolá jej a na jeho místo jmenuje jinou osobu.

§ 42

Ministerstvo vydá vyhlášky k provedení § 21 a § 33 odst. 1.

Díl 2

Přechodná ustanovení

§ 43

(1) Tímto zákonem se řídí také pracovní poměry vzniklé před 1. lednem 2003, pokud není dále stanoveno jinak; jejich vznik, jakož i nároky z nich vzniklé a právní úkony učiněné před 1. lednem 2003 se však posuzují podle dosavadních předpisů.

(2) Nestanoví-li tento zákon jinak, fyzická osoba, která je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona zaměstnancem územního samosprávného celku, vykonává správní činnosti a splňuje předpoklady podle § 4, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za úředníka podle tohoto zákona.

(3) Fyzická osoba, která je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vedoucím zaměstnancem územního samosprávného celku, vykonává správní činnosti a splňuje předpoklady podle § 4, se dnem nabytí účinnosti tohoto zákona považuje za vedoucího úředníka podle tohoto zákona.

(4) Fyzická osoba, která ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonává funkci tajemníka obecního úřadu, tajemníka magistrátu statutárního města, tajemníka úřadu městského obvodu nebo městské části územně členěného statutárního města, ředitele krajského úřadu, ředitele Magistrátu hlavního města Prahy nebo tajemníka úřadu městské části hlavního města Prahy, se považuje za vedoucího úřadu podle tohoto zákona.

(5) Zvláštní odborná způsobilost ověřená zkouškou podle zvláštních právních předpisů 18) v době od 24. listopadu 1990 do dne nabytí účinnosti tohoto zákona se považuje za zvláštní odbornou způsobilost prokázanou podle tohoto zákona.

(6) Přihlášky ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se považují za přihlášky učiněné podle § 21 odst. 5.

(7) U úředníka, který ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vykonává správní činnost, na niž se vztahuje předpoklad zvláštní odborné způsobilosti a tento předpoklad nesplňuje, počínají lhůty podle § 21 odst. 1 a 2 běžet ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona a činí 30 měsíců. Není-li tento úředník ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona přihlášen ke zkoušce zvláštní odborné způsobilosti, územní samosprávný celek je povinen jej přihlásit do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(8) U úředníka, u kterého by lhůty podle § 21 odst. 1 a 2 jinak skončily před uplynutím 30 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se tyto lhůty prodlužují o 12 měsíců.

(9) Zaměstnanec, který je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vedoucím zaměstnancem v úřadu územního samosprávného celku, má povinnost ukončit vzdělávání vedoucích úředníků do 4 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(10) Úředník, jemuž do 31. prosince 2007 vznikne nárok na starobní důchod, prokazuje zvláštní odbornou způsobilost jen tehdy, jestliže o to sám požádá. Vedoucí úředník, jemuž do 31. prosince 2007 vznikne nárok na starobní důchod, se účastní vzdělávání vedoucích úředníků jen tehdy, jestliže o to sám požádá.

(11) Plán vzdělávání úředníka podle § 17 odst. 5 pro osobu, která je úředníkem ke dni účinnosti tohoto zákona, vypracuje vedoucí úřadu nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) Fyzická osoba, která se podle odstavce 3 považuje za vedoucího úředníka podle tohoto zákona, a fyzická osoba, která se podle odstavce 4 považuje za vedoucího úřadu podle tohoto zákona, je povinna prokázat splnění předpokladů podle § 4 odst. 3 části věty za středníkem nejpozději do 30. června 2003.

ČÁST DRUHÁ

zrušena

§ 44
zrušen

ČÁST TŘETÍ

Změna obchodního zákoníku

§ 45

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., zákona č. 77/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 15/2002 Sb., zákona č. 125/2002 Sb., zákona č. 126/2002 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 66 se doplňují odstavce 10 a 11, které znějí:

"(10) Jsou-li orgánem nebo členy orgánu společnosti úředníci územního samosprávného celku, kteří byli takto vysláni jako zástupci územního samosprávného celku, jehož jsou zaměstnanci, hradí škodu, za kterou tyto osoby podle tohoto zákona odpovídají, tento územní samosprávný celek.

(11) Územní samosprávný celek má právo, aby osoby, za které podle odstavce 10 uhradil škodu a které tuto škodu způsobily svým zaviněním, mu ji nahradily, a to nejvýše v rozsahu, ve kterém tyto osoby podle zákoníku práce odpovídají za škodu způsobenou zaviněným porušením povinnosti."

2. V § 220l odst. 1 poslední věta zní: "Ustanovení § 66 odst. 8 až 11 zde platí obdobně."

3. V § 220w odst. 1 poslední věta zní: "Ustanovení § 66 odst. 8 až 11 zde platí obdobně."

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o hlavním městě Praze

§ 46

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění zákona č. 145/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 320/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb. a zákona č. 311/2002 Sb., se mění takto:

1. § 84, 85 a 86 se zrušují.
2. V § 120 odst. 2 se slova "a 86" zrušují.
3. § 127 se včetně poznámky pod čarou č. 24) a odkazu na ni zrušuje.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona, kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky

§ 47

Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění nálezu Ústavního soudu České a Slovenské Federativní Republiky ze dne 26. listopadu 1992 vyhlášeného v částce 116/1992 Sb., zákona č. 254/1995 Sb., zákona č. 422/2000 Sb., zákona č. 147/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb. a zákona č. 309/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se za písmeno f) vkládá nové písmeno g), které zní:

"g) v úřadech územních samosprávných celků,".

2. V § 1 odst. 3 se na konci doplňuje tato věta: "Funkcemi podle odstavce 1 písm. g) se rozumí funkce vedoucího úřadu a vedoucích úředníků."

ČÁST ŠESTÁ

ÚČINNOST

§ 48

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2003, s výjimkou ustanovení § 29 až 32, § 35 odst. 1 písm. k), l) a n) a § 41, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

Havel v. r.

v z. Rychetský v. r.

Vybraná ustanovení novel

Čl.X zákona č. 234/2006 Sb.

Přechodné ustanovení

Dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se ruší převedení na jinou práci provedené na základě § 11 odst. 1 zákona č. 312/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

-
- 1) § 23 a násl. zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních samosprávných celků.
 - 2) Například zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění zákona č. 76/2002 Sb.
 - 3) § 9 odst. 3 zákoníku práce.
 - 4) § 65 a násl. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb.
 - 5) Například § 3 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 255/1994 Sb.
 - 6) Zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů.
 - 7) § 3 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.
 - 7a) Například § 37 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů.
 - 8) § 2 písm. c) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).
 - 9) Čl. 112 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.
 - 10) Například § 46 zákona č. 148/1998 Sb., o ochraně utajovaných skutečností a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 363/2000 Sb.
 - 11) Například zákon č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
 - 12) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.
 - 13) Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů.

14) Zákon č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

15) Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

Živnostenský zákon.

Obchodní zákoník.

16) Zákon č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

17) § 203 zákoníku práce.

18) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 147/2000 Sb., o okresních úřadech, ve znění zákona č. 320/2001 Sb.

Vyhláška č. 345/2000 Sb., o ověřování zvláštní odborné způsobilosti zaměstnanců obcí, krajů, hlavního města Prahy, městských částí hlavního města Prahy a okresních úřadů, osob stojících v čele zvláštních orgánů zřízených na základě zvláštních zákonů a předsedů komisí, kterým byl svěřen výkon přenesené působnosti, (vyhláška o zvláštní odborné způsobilosti), ve znění vyhlášky č. 427/2000 Sb.

Vyhláška č. 51/1998 Sb., kterou se stanoví předpoklady pro výkon funkcí vyžadujících zvláštní odbornou způsobilost v okresních úřadech a v obecních úřadech (vyhláška o zvláštní odborné způsobilosti), ve znění vyhlášky č. 121/1999 Sb.

Vyhláška č. 260/1991 Sb., o zvláštní odborné způsobilosti pracovníků okresních úřadů a jejím ověřování, ve znění vyhlášky č. 535/1992 Sb.